

## SELETUSKIRI

### maaeluministri määruse „Maaeluministri 17. aprilli 2015. a määruse nr 32 „Otsetoetuste saamise üldised nõuded, ühtne pindalatoetus, kliima- ja keskkonnatoetus ning noore põllumajandustootja toetus” muutmise” eelnõu juurde

#### 1. Sissejuhatus

Määrus kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 2 lõike 3, § 7 lõike 2, § 12 lõike 2, § 13 lõigete 2 ja 5, § 14 lõike 3, § 15 lõike 2 punktide 1–5 ja lõike 3 punkti 3, § 16 lõike 3, § 19 lõike 2, § 21 lõigete 2 ja 3, § 25 lõike 2, § 28 lõike 2 ning § 29 lõike 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608–670), artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 1 punkti b, artikli 11 lõike 2, artikli 32 lõike 3, artikli 33 lõike 1, artikli 36 lõike 5, artikli 45 lõike 1, artikli 46 lõigete 2, 3 ja 7, artikli 50 lõigete 3 ja 9, artikli 52 lõike 1 ning artikli 37, komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT L 181, 20.06.2014, lk 1–47), artikli 4 lõike 1 punkti b, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artiklite 41 ja 42, artikli 45 lõigete 4, 8 ja 10 ning artikli 53 lõike 1 ning komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.07.2014, lk 69–124), artikli 17 alusel.

Määrust täiendatakse tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1307/2013 tehtud muudatustest ja komisjoni rakendusotsusest 12.4.2018 C(2018) 2102 final, millega lubatakse teha erandeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 1307/2013 Taanis, Eestis, Lätis, Leedus, Poolas ja Soomes 2018. taotlusaastaks taotletava keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse teatavate tingimuste rakendamisel. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013 muudeti 2017. aasta 13. detsembril vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15–49) (edaspidi *Omnibusi määrus*). Muuhulgas on Omnibusi määrusega muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1307/2013 antud liikmesriigile võimalus kindlaks määrata, kui suure osa moodustab noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär ühtse pindalatoetuse (edaspidi *ÜPT*) ühikumäärast. Komisjoni rakendusotsuse 12.4.2018 C(2018) 2102 final kohaselt on 2018. aastaks võimalik kehtestada erisus kliima- ja keskkonnatoetuse ehk nn rohestamise toetuse põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise kohta. Neid muudatusi arvesse võttes määratakse kindlaks, kui suure osa moodustab noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär ÜPT ühikumäärast, ja muudetakse rohestamise toetuse raames põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise nõudeid 2018. aastal.

Määruse eelnõu ja seletuskirja koostasid Maaeluministeeriumi põllumajandusturu korraldamise osakonna põllumajanduse otsetoetuste büroo peaspetsialist Veronika Vallner-Kranich (625 6253; [veronika.vallner-kranich@agri.ee](mailto:veronika.vallner-kranich@agri.ee)) ja sama büroo peaspetsialist Ragni Koitmaa (625 6146;

[ragni.koitmaa@agri.ee](mailto:ragni.koitmaa@agri.ee)). Juriidilise ekspertiisi määrase eelnõule on teinud Maaeluministeriumi õigusosakonna peaspetsialist Mari-Liis Kivipõld (625 6283, [mari-liis.kivipold@agri.ee](mailto:mari-liis.kivipold@agri.ee)) ning eelnõu on keeleliselt toimetanud sama osakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, [laura.ojava@agri.ee](mailto:laura.ojava@agri.ee)).

## 2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

**Eelnõu punktiga 1** muudetakse määruse § 13 lõiget 3. Muudatuse aluseks on Omnibusi määrusega muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõige 3, mille kohaselt kehtestatakse lühikese raieringiga madalmetsaga ala ning lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala puhul uued kaalutegurid, mis on ökoalade tava puhul ökoala pindala arvutamise aluseks. Taotleja, kelle põllumajandusliku majapidamise toetusõigusliku põllumaa pindala on suurem kui 15 hektarit, peab ökoalade tava järgimise kohustuse täitmiseks määratlema vähemalt 5% põllumajandusliku majapidamise põllumaast ökoalana. Lühikese raieringiga madalmetsaga ala ning lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala puhul arvestatakse ökoala pindala arvutamisel nende kohta kehtestatud kaalutegureid, mis tähendab, et ökoala pindala arvutamise puhul ei vasta üks hektar lühikese raieringiga madalmetsaga ala või lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala ühele hektarile ökoalale, vaid esimese ala puhul võetakse ökoala pindala arvutamise puhul arvesse 0,3 hektarit ja teise ala puhul 0,7 hektarit.

Eelnõu kohaselt suurendatakse mõlemaid kaalutegureid. Lühikese raieringiga madalmetsaga ala kaalutegur hakkab 0,3 asemel olema 0,5 ning lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala senine kaalutegur hakkab 0,7 asemel olema 1,0. Suuremad kaalutegurid võimaldavad ökoalade tava järgimisel arvesse võtta senisest suuremaid pindasid. See tähendab, et üks hektar lühikese raieringiga madalmetsaga ala läheb ökoalade arvestuses arvesse 0,5 hektarina ning üks hektar lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala läheb arvesse ühe hektari ökoalana. Tegemist on taotlejat soodustava muudatusega, mis võimaldab taotlejal eespool nimetatud alade puhul senisest hõlpsamini täita ökoalade tava järgimiseks kohustust määratlema vähemalt 5% põllumajandusliku majapidamise põllumaast ökoalana, kui põllumajandusliku majapidamise toetusõigusliku põllumaa pindala on suurem kui 15 hektarit.

**Eelnõu punktiga 2** täiendatakse määruse § 17 lõikega 4, mille kohaselt on noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär hektari kohta 50% ÜPT ühikumäärast. Sarnaselt ÜPT ning kliima- ja keskkonnatoetuse ühikumääraga arvutab Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (edaspidi *PRIA*) noore põllumajandustootja toetuse ühikumäära hektari kohta igal aastal 1. detsembriks. Muudatuse aluseks on Omnibusi määrusega muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõige 7, mille kohaselt arvutavad ühtset pindalatoetust rakendavad liikmesriigid noore põllumajandustootja toetuse ühikumäära igal aastal, korrutades selleks ÜPT ühikumäära 25–50%-ga.

Kuni 2017. aastani (k.a) oli noore põllumajandustootja toetuse ühikumääraks 25% ÜPT ühikumäärast hektari kohta ning see oli kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 50. 2018. aasta 1. jaanuaril jõustunud Omnibusi määrusega muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 kohaselt on liikmesriikidele ette nähtud võimalus tõsta noore põllumajandustootja toetuse ühikumäära seniselt 25%-lt kuni 50%-ni ÜPT ühikumäärast. Kuna Eesti soovib innustada noori alustavaid põllumajandustootjaid põllumajandusega tegelema, siis on otsustatud, et noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär hakkab olema 50% ÜPT ühikumäärast. Kui 2017. aastal oli noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär 20,92 eurot hektari kohta, siis 2018. aastal on ühikumäär hinnanguliselt 44 eurot hektari kohta. Täpse ühikumäära suuruse arvutab *PRIA* taotluse esitamise aasta 1. detsembriks.

**Eelnõu punktiga 3** täiendatakse määruse § 22 lõigetega 5–7. Tegemist on rakendussätetega, mida kohaldatakse vaid 2018. aastal rohestamise toetuse põllumajanduskultuuride

mitmekesistamise tava raames. Erisuse kohaldamise võimalus anti Balti riikidele, Soomele, Taanile ja Poolale tingituna halbade ilmastikuolude esinemisest nendes riikides 2017. aastal, mille tõttu ei olnud põllumajandustootjatel võimalik talivilja külvata või külvatud talivilili hävines. Erisuse kohaldamise lisatingimus on, et selline ala, kuhu ei olnud võimalik talivilja külvata või millele külvatud talivilili hävines, peab moodustama vähemalt 30% tootja taliviljade külviks kavandatud põllumaast.

Põllumaa mõiste on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis f. Eelnõus kavandatud § 22 lõike 5 kohaldamisel ei arvestata talivilja külvipindala hulka maad, mille kohta taotleti 2017. aastal „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ meetme 10 „Põllumajanduse keskkonna- ja kliimameede“ tegevuse liigi „Piirkondlik mullakaitse toetus“ raames antavat piirkondlikku mullakaitse toetust. Eelnimetatud toetuse saamise jaoks peab maa kogu kohustusperioodi kestel olema rohumaa, ehk seda maad ei tohtinud kavandada talivilja külviks. Lõikes 5 sätestatud põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise nõude erisuse kohaldamine ei ole piiratud teatud geograafiliste piirkondadega, vaid kogu Eesti loetakse piirkonnaks, mida mõjutasid 2017. aasta augustist oktoobrini toimunud üleujutused ja tugevad vihmad.

Talivilja ikaldumine ja selle külvamata jätmine mõjutab oluliselt põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimist, mis on kohustuslik sellistele taotlejatele, kellel on vähemalt 10 hektarit põllumaad. Taotlejal, kelle põllumaa suurus jääb vahemikku 10–30 hektarit, on põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimiseks kohustus kasvatada vähemalt kaht erinevat põllumajanduskultuuri ning taotleja, kellel on põllumaad rohkem kui 30 hektarit, peab kasvatama kolme erinevat põllumajanduskultuuri. Arvestades 2017. aastal esinenud raskeid ilmastikuolusid (üleujutused ja tugevad vihmad), mis kahjustasid põllumajandusmaad, võib põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise nõude senisel kujul kohaldamine tuua kaasa olukorra, kus põllumajandustootja võib lisaks 2017. aastal ikaldunud viljasaagile ja saamata jäänud sissetulekule saada 2018. aastal lisakaristuse eelnimetatud nõude täitmata jätmise eest, kuigi see on toimunud temast mitteolenevatel põhjustel.

Eesti on otsustanud rakendada eelnimetatud otsuse artikli 1 punktides a ja b nimetatud erisusi põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise nõude kohaldamisel 2018. aastal. See tähendab, et suurendatud on põllumaa pindala, millest alates on taotleja jaoks kohustuslik järgida põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava. Komisjoni rakendusotsuse artikli 1 punkti 2 kohaselt on lubatud sellised erisused ette näha vaid tingimusel, et üleujutuste ja tugevate vihmade tõttu kahjustatud põllumaa pindala moodustab vähemalt 30% taotleja põllumajandusliku majapidamise talivilja külvipindalast.

Seega 2018. aastal peab taotleja, kelle põllumajandusliku majapidamise põllumaa pindala, millele ei olnud võimalik talivilja külvata või millele 2018. aastaks külvatud talivilili hävines üleujutuste ja tugevate vihmade tõttu ajavahemikul 2017. aasta augustist oktoobrini, moodustab vähemalt 30% tema põllumajandusliku majapidamise talivilja külvipindalast, järgima põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimiselt:

- 1) taotleja, kelle kasutuses on 30–150 hektarit põllumaad, täidab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud nõudeid;
- 2) taotleja, kelle kasutuses on alla 30 hektari põllumaad, ei pea Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud nõudeid täitma.

Lõikega 7 sätestatakse, et taotleja, kes järgib põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava 2018. aastal lõike 5 kohaselt, kuid ei taotle erakorralist toetust talivilja kasvatajatele, peab esitama lisaks § 15<sup>2</sup> lõikes 1 nimetatud andmete andmed selle kohta, kui suurele pindalale ei olnud võimalik talivilja külvata või kui suurele pindalale külvatud talivilili hävines. Nimetatud andmete esitamise vajadus on tingitud sellest, et erisust saab kohaldada vaid sellistele taotlejatele, kelle põllumajandusliku majapidamise põllumaa pindala, millele ei olnud võimalik talivilja külvata või

millele 2018. aastaks külvatud talivili hävines üleujutuste ja tugevate vihmade tõttu, moodustab vähemalt 30% taotleja põllumajandusliku majapidamise talivilja külvipindalast.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et erisuse kohaselt on 2018. aastal nõude täitmisest täielikult vabastatud need taotlejad, kelle üleujutuste ja tugevate vihmade tõttu kahjustatud põllumaa puhul on täidetud eelnimetatud tingimused ja kelle põllumajandusliku majapidamise põllumaa on pindalaga alla 30 hektari. Taotlejatele, kelle põllumaa pindala jääb vahemikku 30–150 hektarit, kohaldub kahe erineva põllumajanduskultuuri kasvatamise nõue, ja üle 150 hektari suuruse põllumaa pindalaga taotlejatele kehtib jätkuvalt vähemalt kolme erineva põllumajanduskultuuri kasvatamise nõue. Taotlejatele, kelle puhul ei ole eespool nimetatud tingimused täidetud, kehtivad endiselt tavapärased põllumajanduskultuuri mitmekesistamise tava järgimise nõuded.

### **3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele**

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega. Eelnõu ettevalmistamisel on lähtutud

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/200, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (EÜT L 347, 20.12.2013, lk 549–607);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608–670);
- komisjoni delegeeritud määrusest (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT L 181, 20.06.2014, lk 1–47);
- komisjoni delegeeritud määrusest (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemidega seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.06.2014, lk 48–73);
- komisjoni rakendusmäärusest (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.07.2014, lk 69–124);
- komisjoni delegeeritud määrusest (EL) 2017/1155, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 seoses kanepi kasvatamisega seotud kontrollimeetmetega, teatavate keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse sätetega, toetustega juriidilise isiku üle kontrolli omavatele noortele põllumajandustootjatele, vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse summa arvutamise ühiku kohta, toetusõiguste osadega ja teatavate teavituskohustustega, mis on seotud ühtse pindalatoetuse kava ja tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega, ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa (ET L 167, 30.06.2017, lk 1–15)
- komisjoni rakendusotsus 12.4.2018 C(2018) 2102 final, millega lubatakse teha erandeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 1307/2013 Taanis, Eestis, Lätis, Leedus, Poolas ja Soomes 2018. taotlusaastaks taotletava keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse teatavate tingimuste rakendamisel.

### **4. Määruse mõjud**

Arvestades, et lühikese raieringiga madalmetsaga ala ja lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga ala kaalutegurid suurenevad, on alates 2018. aastast taotlejatel võimalik senisest kergemini täita ökoalade tava järgimiseks kohustust määratleda vähemalt 5% põllumajandusliku majapidamise põllumaast ökoalana, kuna tänu suurematele kaaluteguritele

läheb ka ökoalade määramise puhul arvesse senisest suurem pind ning seetõttu piisab kohustuse täitmiseks varasemaga võrreldes väiksema pindalaga maa-alast. 2017. aastal määratles 1290 rohestamise toetuse taotlejat ökoalana lämmastikku siduva põllumajanduskultuuriga kasvuala kogupindalaga 48 530 hektarit ning neli taotlejat määratles ökoalana lühikese raieringiga madalmetsaga ala kogupindala 8,31 hektarit. Muudatusega vähenevad rohestamise toetuse nõuetest tulenevad piirangud, mis omakorda võimaldab taotlejatele rohkem paindlikkust põllumajanduslike tootmisotsuste tegemisel.

Põllumajanduskultuuride mitmekesistamise tava järgimise nõude erisus puudutab PRIA andmete kohaselt ligikaudu 1200 taotlejat, kelle põllumajanduslikus majapidamises tegeleti talivilja kasvatamisega.

Alates 2018. aastast tõstetakse noore põllumajandustootja toetuse ühikumäära suurust, mis seni (aastatel 2015–2017) oli 25% ÜPT ühikumäärast, 50%-le ÜPT ühikumäärast hektari kohta. Noore põllumajandustootja toetuse taotlejaid oli 2017. aastal 893 ning nende kasutuses oli 22 167 hektarit põllumajandusmaad. Seega puudutab noore põllumajandustootja toetuse ühikumäära suuruse muudatus kõiki selle toetuse taotlejaid.

Kui aastatel 2015–2017 oli toetuse ühikumäär 25% ÜPT ühikumäärast ning 2017. aastal oli noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär 20,92 eurot hektari kohta, siis alates 2018. aastast tõuseb noore põllumajandustootja toetuse ühikumäär 50%-le ÜPT ühikumäärast ehk hinnanguliselt 44 euroni hektari kohta. Seega tõuseb eelduslikult ka noore põllumajandustootja toetuse summa taotleja kohta. Kuna noore põllumajandustootja toetust makstakse taotlejale kuni 39 hektari kohta, siis 2017. aastal sai maksimaalne noore põllumajandustootja toetuse summa taotleja kohta olla 815,88 eurot ( $39 \times 20,92 \text{ €}$ ). 2018. aastal saab hinnanguline maksimaalne toetussumma taotleja kohta olla 1560 eurot ( $39 \times 44 \text{ €}$ ), millele lisandub ÜPT ning kliima- ja keskkonnatoetuse summa, kuna noore põllumajandustootja toetuse saamise eelduseks on muuhulgas ÜPT ning kliima- ja keskkonnatoetuse taotlemine.

## **5. Määruse rakendamise seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud**

Kõik selles määruses nimetatud otsetoetused rahastatakse täies mahus Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF). Määruse punkti 1 ja 2 osas ei kaasne lisakulutusi riigieelarvelistest vahenditest. Põllumajanduskultuuride mitmekesistamise nõude erisuse rakendamise kulude katmiseks eraldas Vabariigi Valitsus 29. märtsi 2018. a korraldusega nr 81 Vabariigi Valitsuse reservist PRIA-le 51 868 eurot.

## **6. Määruse jõustumine**

Määrus jõustub üldises korras.

## **7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon**

Eelnõu esitati arvamuse saamiseks PRIA-le ning eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile, Keskkonnaministeeriumile, kes kooskõlastasid eelnõu märkusteta.

(allkirjastatud digitaalselt)

Illar Lemetti  
Kantsler